ukpers weet waar...
inden om d-

35ste jaar. — Nr 145. Dinsdag 4 December 1888.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt nr 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

De personen die een abonnement op den *Postrijder* nemen voor het jaar 1889 zullen het blad gratis ontvangen van den dag hunner inschrijving tot aanstaande nieuwjaar.

TONGEREN, DEN 4 DECEMBER.

De Kamer.

Het wetsontwerp-Coremans werd tegen alle verwachting verworpen, in zijne twee bijzonderste punten : de verplichting van het openbaar ministerie en de verdediging de vlaamsche taal te gebruiken wanneer de betichte niets anders dan vlaamsch verstaat.

De verplichting van het openbaar ministerie is echter slechts verworpen met 45 stemmen tegen 40.

Men meent dat in de tweede stemming ten minste die leste beslissing zal herroepen worden : anders zou de nieuwe wet slechts onbeduidende veranderingen aan den toestand brengen.

Meetings in volle lucht.

De socialisten, ziende dat het publiek niet meer naar hunne redenaars komt luisteren, hebben goed gevonden hunne redevoeringen in volle straat te geven.

Te Brussel, en in de voorsteden der hoofdstad, te St-Joost ten-Noode en te St-Gilles ziet men de socialiste redenaars op den hoek eener straat of markt op eenen stoel kruipen en eene revolutionnaire taal spreken tot de werklieden die meestal onverschillig voorbijgaan zonder naar die ongeschoren missionnarissen te luisteren.

Te Luik heeft de burgemeester de meetings in opene lucht verboden.

Nogtans hebben de genaamde Mouzon op de Delcourplaats en Blanvalet op de Maghinplaats gepoogd in het openbaar te spreken. De policie heeft proces verbaal tegen hun opgemaakt.

—

De koningin die te Brussel in open rijtuig langs de boulevards reed, is door beleedigende kreten gevolgd geworden.

Dat is al het eerste gevolg van het toelaten der socialiste meetingen in volle straat.

M. Crahay (L.) raadsheer bij het hof van beroep te Luik, is raadsheer benoemd bij het hof van cassatie, in vervanging van M. Bougard, overleden.

Gisteren morgend rond acht uren is er brand ontstaan in het huis bewoond door M. Candrix, in de Jekerstraat alhier.

Het dak van het voorgemelde huis alsook de daken der twee geburige huizen zijn door de vlammen beschadigd geworden.

Dank aan de spoedige aangebrachte hulpmiddelen is men er in gelukt het vuur te kunnen blusschen.

L'indicateur breveté des chemins de fer pour le mois de **décembre** 1888 est en vente à Tongres chez M. COLLÉE, libraire, Grand'Place, 37 et 39. Prix 25 centimes.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* op vrijdag 14 DECEMBER.

Paardenmarkt te Tongeren, donderdag 20 DECEMBER.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Luik :

Het schandaal Smeets brengt hier min opschudding teweeg, dan de zaak Thuiltier. De dokter blijft ten stelligste loochenen. Volgens hij zegt, zou hij zoo onschuldig zijn als een pas geboren lam. Het blijkt nogtans uit het onderzoek, dat alles tegen hem getuigt.

De geschiedenis dier arme vrouw, die ten gevolge van de plichtige medehulp des dokters overleed, houdt hier algemeen de gemoederen bezig. Men wacht met ongeduld naar den dag, wanneer de betichte voor zijne rechters zal verschijnen, 't is te zeggen den 10 december aanstaande.

Het strafwetboek onderscheidt voor het misdrijf, waarvan hier spraak is, verscheidene graden van plichtigheid. Indien de dood van het slachtoffer er uit volgt, wordt de plichtige met opsluiting gestraft. Is deze een geneesheer dan mag men hem van 6 tot 15 jaren dwangarbeid toekennen.

Doctor Smeets valt dus onder toepassing van dit laatste artikel. Het is bijna 20 jaren geleden dat onze rechtbanken over zulke zaak te handelen hadden.

— Men meldt uit Seraing, 2 dec. :

De werkstaking houdt nog aan in de koolmijn van den *Many*. Van de 200 werklieden zijn er slechts 17 aan 't werk. 't Zou kunnen aanhouden tot woensdag. Vandaag is het St-Barbara : 't werk ligt dan gewoonlijk stil. De werkstaking is tegen maandag beslist in de koolmijn *Collard*.

Zondag hebben er verschillige meetingen in volle lucht plaats gehad te Luik, te Hoei, te Seraing, Jemappe, Tilleur, Fiémalle, Ougrée, enz.

— Een congres van socialisten, werd zondag gehouden te Châtelet. Afgevaardigden der socialistische vereenigingen van Luik, Namen, Bergen, Charleroi, enz., namen er aan deel.

Georges Defuisseaux, de beruchte woelmaker, kwam om 8 ure 40 m. uit Brussel aan. Hij werd voorzitter van het congres benoemd.

De roode vlag was door den dienstdoenden burgemeester der gemeente verboden. Ondanks dit verbod, kwamen de socialisten van Châtelet en Bouffioulx, met de roode vlag aan 't hoofd, naar het lokaal, waar de vergadering moest plaats hebben. Toen de commissaris hun het bevel des burgemeesters deed kennen, hebben de socialisten zonder tegenspraak hunne vlaggen opgerold. Later werd de fransche vlag ontrold, die door de overheden niet verboden was. Tot hiertoe is alles kalm.

De gendarmerie van Châtelet is versterkt door een peloton van 20 gendarmen te paard, onder de bevelen van den onder-luitenant Bouillon van Charleroi.

— Het grafmonument der familie Waroqué, op het kerkhof van Morlanwelz, staat tegen den holmuur der zaal *Cociet*, waar de socialisten hunne meetings houden. De persoon, gelast met het onderhouden van dit monument, heeft daar twee pakken kardoezen gevonden, te samen 69 stuks, alsook afval van revolver kardoezen van kaliber 7. Men weet dat burgemeester Waroqué zich tegen de socialistische meetings verzette en dat er te dier gelegenheid revolverschoten gelost werden op de vertegenwoordigers der openbare macht. Het verdient echter opmerking dat de tusschenkomst der policie gebeurde op last van het parket.

— In de meetings in de opene lucht te Luik waren er weinig toehoorders. De policie herinnerde aan de sprekers, dat een besluit van den burgemeester de meetings in de opene lucht verbood. Er werd tegen twee sprekers proces-verbaal opgemaakt. Men deed eenige betoogingen. De menigte, die overigens niet groot was, spreidde zich uiteen zonder dat er onlusten ontstonden.

— Men schrijft uit Brussel :

Het schijnt dat het laatste woord over de diefstallen op het stadhuis te Brussel nog niet gezegd is. Men heeft niet alleen verschillende schuldbrieven tweemaal uitbetaald, maar er zijn honderde en zelfs duizende koepons die meermalen ingewisseld zijn. De ontvreemdingen zouden de som van verscheidene honderde duizende franken beloopen.

Men verzekert zelfs dat de stad vroeger jaarlijks ongeveer 20,000 frank alleen aan koepons te veel uitbetaalde.

— Eene aanklacht was onlangs bij het parket van Brussel ingekomen over zekere onregelmatigheden, welke zouden gepleegd zijn in de *Banque d'Epargne et de Crédit*, Fontainasplaats. Eene huiszoeking werd in de Bank bevolen, doch men vond er niemand ; de bestuurder was voortvluchtig en de meubelen waren in beslag genomen door een heer uit Parijs. Een aanhoudingsmandaat werd uitgevaardigd tegen den bestuurder van de Bank, den heer Coppier. Na vele opzoekingen, is de policie er nu eindelijk in gelukt Coppier te ontdekken in een huis der Beursstraat. Men heeft hem naar de gevangenis gebracht. Men spreekt van talrijke ontvreemdingen, die er zouden gepleegd zijn.

— Onlangs was te Brussel een comiteit tot stand gekomen, om de noodige gelden te verzamelen voor de oprichting van een gedenkteeken te Evere, ter nagedachtenis der engelsche soldaten te Waterloo gesneuveld. In de laatste zitting van dit comiteit is verklaard dat het tot nu toe verzamelde geld toereikend is, en de inschrijving is dus gesloten. De beeldhouwer graaf de Lalaing is gelast met de uitvoering van het gedenkteeken.

— Men schrijft uit Gent :

De landverhuizing groeit van dag tot dag aan in onze stad en omstreken. Het consulaat der Argentijnsche Republiek, gevestigd Lange Nieuwstraat, heeft sedert den 2 november tot heden het vertrek op zich genomen van meer dan 500 huisgezinnen. Ieder huisgezin wordt door elkander gerekend op 5 personen dit maakt dus een getal van omtrent 1000 personen uit Antwerpen en den omtrek die naar Buenos-Ayres en Montevideo vertrokken zijn. Talrijke huisgezinnen uit Holland zijn ook langs Antwerpen naar La Plata vertrokken.

Een brief uit Buenos-Ayres zegt dat het onvoorzichtig is voor de landverhuizers zich in te schepen zonder voorzien te zijn van eenige geldmiddelen, want men heeft natuurlijk den tijd noodig om werk te vinden, hetgeen thans niet da[n]lelijk te bekomen is, zoo groot zijn de aankomsten van werklieden.

— Eene smartelijke gebeurtenis heeft donderdag namiddag, rond half drie, de Oliflakstraat te Gent, in opschudding gebracht. Drie knapen, Lud. Giloms, scholier, oud 16 jaar ; Jul. De Ruyer, id., oud 14 jaar, en dezes broeder Jan-Cesar, oud 9 jaar, vermaakten zich in een magazijn met eene karabijn Flobert te schieten. Giloms, de karabijn in de handen, bevond zich op eenen afstand van vijf meters van het doel. Nevens hem stond Julianus De Ruyer, terwijl zijn broeder Jan-Cesar zich in een afsluitsel bevond, waar hij niet mocht uitkomen, zonder verwittiging zijner makkers. Ongelukkig kwam hij op het oogenblik dat Giliams het schot loste, uit zijne schuilplaats. Hij werd door den kogel in den rug getroffen en viel dood neder !

— GENEZING DER KROPZIEKTE. — Er bestaat een zeer eenvoudig middel, weinig kostbaar en zeer doeltreffend, tegen de kropziekte ; daarom verhaasten wij ons het mede te deelen. Alle moeders zullen in deze lezing groot belang stellen.

Mr de doktoor de Lagardière oefende sedert vijf-en-twintig jaren de geneeskunde uit te Sint-Paul-Lizanne. Gedurende dit tijdperk heerschte de kropziekte in zijne gemeente ; op twaalf gevallen, twaalf dooden.

De doktoor dacht eene gelijkenis te bemerken tusschen de vliegjes van den krop en de *oïdium* van den wijngaard, hij besloot daarom de ziekte te bestrijden met solfer.

Weldra had hij die gelegenheid. De doktoor werd naar een dorp geroepen. Twee kinderen waren van de kropziekte gestorven, een klein meisje was er van aangetast sedert des morgends en de verstikking nam haastig toe.

Aanstonds, schrijft hij, deed ik mij solferbloem brengen ; ik nam er een lepeltje van dat ik in een glas water omroerde, en bevool alle uren een lepeltje ervan te geven, na het wel te hebben omgeklutst. Des anderdaags was het kind beter. Ik maakte een nieuw glas gereed, en daags nadien was het kind genezen, het had niets anders meer dan eene zware hoest. Ik schreef hem toe aan de valsche vliegjes die in de strotpijp drijven en ik bevool de ouders van ze te bewaren, indien het kind ze kwam uit te spuwen. Twee dagen daarna, na eene groote poos van geweldig hoesten, geeft het kind ze over, en men bracht mij drij hard gedroogde brokjes, ieder ter grootte eener boon.

Eene enkele genezing was niet voldoende om een doorslaand bewijs te hebben over dit nieuw geneesmiddel.

Zes andere gevallen van kropziekte werden met solferbloem behandeld : zes genezingen.

Een klein meisje was op het punt van te sterven ; geen enkele schreeuw, zelfs de minste klank kon het niet uitbrengen. De kenteekens der ziekte vertoonden zich op hare ooren, op haren hals, op hare wangen en op haar hoofd : hare fluitende ademhaling kon tot op twintig meters afstand gehoord worden. De doktoor was voorzien van eene *sonde* om zilvernitraat in het strottenhoofd te brengen, maar de ouders verzetteden er zich tegen : doch zij stemden toe om des nachts solferbloem toe te dienen.

Des anderendaags, verhaalt de doktoor, was 't kind, dat hij verloren waande, gered ; zijne stem was weergekeerd ; de solferbloem werd nog gedurende dien dag toegediend, en na twee dagen was het meisje volkomen genezen.

∴ *Jan.* — Hoera ! de school is afgebrand !

Karel. — Wat helpt dat als de meester er niet bij verbrand is.

∴ *Heer.* — Wat, bedelt gij nog ? Ik weet kerel, dat gij over eenigen tijd eene erfenis kreegt !

Bedelaar. — Ja, mijnheer, maar ik wil daarom toch de luierik niet uithangen.

BUITENLAND.

Engeland.

Volgens de *Novosti* is Jack the Ripper, de moordenaar van Londen, een Rus ; hij werd in 1847 te Tiraspol geboren, studeerde te Odessa, werd anarchist in 1876 en ging naar Parys, waar hij krankzinnig en wegens verscheidene moorden aangehouden werd. Na eenige jaren als krankzinnige in een gesticht te hebben doorgebracht, werd hij als genezen in vrijheid gesteld. Hij ging toen naar Londen. Zijne monomanie is, dat gevallenvrouwen alleen dan in het Paradijs kunnen komen, wanneer zij vermoord zijn geworden. Volgens een amerikaansch blad is Jack een Amerikaan, met name Hutchinson, die ongeveer dezelfde loopbaan had als de *Novosti* beschrijft.

— Een nieuwe maatregel tot opsporing van den moordenaar van Whitechapel is door het veiligheidscomiteit der wijken Whitechapel en Spitalfields genomen. Eiken nacht zullen tien vrijwilligers de policie helpen om op straat en in leegstaande huizen de wacht te houden. Zij zijn voorzien van eene lamp, een fluitje en een knuppel.

— Gisteren werd heel het district waarin de kleine Searle maandag laatst vermoord werd, in opschudding gebracht, door het gerucht dat zijn makker Husband, die het eerst het alarm gaf, op aandrang van zijnen meester in de zondagschool zou hebben bekend de moordenaar te wezen. Er bestond geene reden om dit gerucht te gelooven, ook hechtte de policie te Portsmouth er geen hoegenaamd geloof aan, tot het onderzoek iets naders aan het licht bracht. Nu ook zegde dr. Bond, dat een knaap kracht genoeg bezat om de wonden aan de keel toe te brengen. Het mes namelijk is herkend door eenen broeder van Husband, als door hem gekocht den zaterdag voor de moord. Hij was het sints dien kwijt. Om die reden en ook omdat er bloedvlekken op den halsband van zijn hemd waren en aan de achterzijde van zijnen rechter pols is de kleine Husband in hechtenis gehouden.

— De deken van Rochester, Dr. Hole, heeft onlangs in de kathedraal van Rochester eene reeks van preeken gehouden over matigheid, en de afschaffers van Kent kwamen flink op om, zoo zij dachten, de onthouding van sterken drank te hooren aanprijzen. Men stelle zich hunne teleurstelling voor, toen, in plaats hiervan, Dr. Hole, terwijl hij in krachtige bewoordingen alle onmatigheid afkeurde, als zijne overtuiging te kennen gaf, dat zij, die matig drinken, mannelijker en edeler handelen dan zij, die wegens gemis aan zedelijke kracht, in het geheel geene sterke dranken gebruiken. Er zijn menschen, zoo zegde hij, die de engelsche kerk uit hare tegenwoordige positie als een matigheidsgenootschap willen maken tot een afschaffingsgenootschap ; maar hij zou zoo iets nooit voorstaan. Hij keurde het niet goed altijd de drankverkoopers te verwenschen, overtuigd als hij was, dat velen hunner blijde zouden zijn, als zij dronkaards kwijt konden raken ; doch hij zou een geneesmiddel tegen dronkenschap zoeken in betere woningen en vroolijker omgeving van den werkman.

Deze opmerkingen werden door de Kentsche afschaffers zwaar gegispt. Zij konden het Dr. Hole niet vergeven, dat hij een matigheidsonderwerp anders dan als een afschaffingsonderwerp behandelde, en dat hij, over dronkenschap sprekende, het redmiddel niet zocht in geheele afschaffing, maar in matigheid. Hij beschouwde alcool als één van Gods goede gaven, tot gebruik en genot geschapen. Deze en dergelijke opmerkingen van den deken werden als *disgusting* bestempeld en in de openbare vergadering afgekeurd.

Sedert dit onderwerp in de provinciale pers besproken werd, heeft het ook in de groote steden de aandacht getrokken ; de groote meerderheid trekt voor den deken partij. Zelfs wijdt *the Times* een hoofdartikel aan de kwestie, waarin matigheid, in tegenstelling met geheele afschaffing, wordt aanbevolen.

Zwitserland.

VOORZICHTIG MET EKSTEROOGEN. — Wij hebben donderdag gemeld dat de voorzitter van een zwitserschen Bondraad, president der republiek, M. Hartenstein, dood is.

M. Hartenstein had zich slechts in de eksteroog gesneden ; het vuur was in de wonde gekomen en... de gevolgen zijn gemakkelijk te verstaan : eene operatie werd noodzakelijk.

Eerst dachten de professoren-geneesheeren, die hem verzorgden, dat het voldoende zou geweest zijn den teen af te snijden. Doch de uitbreiding van het kwaad was reeds te groot en zaterdag, moest men reeds het been tot boven den knie afzetten.

Politiek ov=rzicht.

HET FRANSCH PARLEMENT.

De bureelen van de fransche Kamer der afgevaardigden hebben de commissie benoemd, gelast om de zes vragen te onderzoeken, gedaan om vervolgingen tegen den heer Numa Gilly te mogen inspannen. De commissarissen zijn eenparig gunstig aan de vervolgingen, evenals de bureelen, die hen gekozen hebben. De commissie is onmiddellijk bijeengekomen. Zij heeft de heer Heral tot voorzitter en den heer Robier tot secretaris benoemd.

—

BETOOGING BAUDIN TE PARYS.

De betooging ter eere van Baudin werd zondag, te Parys door schoon weder begunstigd. Ook heeft zij veel volk te been gebracht. Men rekent dat de stoet de nieuwsgierigen niet mede geteld, welke dien voorafgingen, wel uit tien duizend personen bestond. Men bemerkte er, behalve de gemeenteraad van Parys, de gemeenteraden in van Beauvais, Bagnolet, Noisy-le-Sec, Asnières, Châtillon, Levallois-Perret, Courbevoie, Gentilly, enz. Ook de afgevaardigden en senateurs gingen in den stoet. Onder de afgevaardigden werden opgemerkt de heeren Clémenceau, Pelletan, Anatole de la Forge, Felix Pyat, Yves Guyot, Achard, enz.

Ook dagbladen, als *La Lanterne*, *Le Rappel*, en *Le Mot d'Ordre*, waren door opstellers vertegenwoordigd.

Het was 1 uur 10 minuten namiddag wanneer de stoet de Stadhuisplaats van Parys verliet. Op den doortocht werd geroepen : Leve de Republiek ! Weg met Boulanger ! Leve Boulanger ! Weg met den *Intransigeant* ! Weg met Rochefort !

Muziekkorpsen speelden de *Marseillaise*, die ook gezongen werd door leden der werkmanspartij, welke de *Carmagnole* aanhieven.

De familien der bannelingen en gekwetsten van den 2 december vormden ook groepen. De studenten waren zeer talrijk in den stoet. Er waren er wel vijftien honderd.

De kronen, die gedragen werden op berrien, op de schouders, aan den hals, in de handen, waren ontelbaar. De gele en roode kleur overheerschte er in.

Het was drie ure wanneer men op de Place Blanche aankwam. Voor het beeld van Baudin gekomen, aan den ingang der dreef, die naar het kerkhof geleidt, werd eene redevoering uitgesproken door den heer Dariot, voorzitter van den stedelijken raad van Parys. Na die redevoering, welke zeer toegejuicht werd, defileerden afge-